

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2026. szeptember 20.
(vasárnap 18 óra)

Horváth Géza

VELED IS MEGTÖRTÉNHET

Énekek: 246,1-3; 750; 747

Alapige: 2Pét 1,1

„Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek, a mi Istenünknek és megtartónknak, Jézus Krisztusnak igazságában.”

Imádkozzunk!

Valóban a hála napja ez, Édesatyánk, nem csak azért, mert vasárnap van, és Krisztus feltámadását ünnepeljük, hanem azért is, mert elkezdődhet az evangelizáció, ahogy évtizedeken keresztül, itt a gyülekezetben, szeptember utolsó teljes hetében. Amikor különösen szól a te igéd, hívogat megtérésre, hívogat hozzád. Hív bennünket, akik sokszor fáradtan és csüggedten, a bűn által megkötözötten próbáljuk élni az életet, komfortosabbá és elviselhetőbbé tenni az éveket.

Köszönjük hálaadással, Urunk, hogy oly sokakat megszólítottál már az elmúlt évtizedekben, sokak szívébe beléptél és lakozást vettél hit által. Most sem kérünk kevesebbet. Nem szeretnénk, Urunk, alább adni azt, hogy most is lépj be szívekbe és életekbe! Nyisd meg az ajtót a szíveken, Urunk, és kérünk téged, hogy végy ott lakozást! Engedd, hogy sokan el tudják mondani azt, hogy nálam szállj, bűnömtől ne iszonyodjál!

Kérünk téged, Úr Jézus Krisztus, könyörülj meg rajtunk ezen a héten! Köszönjük, hogy adod a te igédet nekünk, és bár közülünk testileg sokan nem fiatalok már, mégis azt énekeltük, hogy: „jöjj, az Úr vár reád, jöjj, amíg ifjú vagy”, de a ma miénk. A legöregebb testvérünknek is ma még itt a lehetőség, hogy amikor Te szólsz, meg ne keményítse a szívét! Köszönjük, Urunk, hogy a fiataloknak még nagyobb lehetőség, hiszen egy egész életen át Neked szolgálhatnak, követhetnek, és bizonyságot tehetnek rólad. Ezért kérünk, hogy szólíts meg bennünket igéden keresztül, és add nekünk az élet vizét minden este!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, talán azért helyezte Isten a szívemre ezt az igét már jóval az evangelizációs hetünk előtt, amikor megtudtam, hogy holnaptól kezdve a vendég igehirdetőnk Péterről fog beszélni. Isten igéjéből majd meglátjuk, hogy ebből az emberből hogyan lett emberhalász. Halászból emberhalász, hogy Isten formáló keze miként formálta át az életét. Látjuk majd a találkozását Jézussal, a János evangéliumából, az elhívását a Lukács 5-ből. Aztán látjuk, amikor Jézus felteszi a kérdést, hogy Őt kinek mondják, és amikor feladatot ad neki a Lukács 22-ben, hogy: „a te atyádfiait erősítsed!" Ennek az embernek tehát nem csak új neve lesz, hanem új szíve, új élete is, mert Jézus Krisztus megszólította, elhívta, megtisztította, megerősítette és megtartotta. Rábízta az övéit, hogy azokat legeltesse, erősítse, összetartsa.

Testvérek, ennek az embernek nem csak az volt a csodája, hogy Krisztus követője lett, hanem az is, hogy meg is maradt annak. Ezért olvastam ezt a sort a második leveléből, mert ez évekkel később, a Jézus Krisztussal való találkozás után történt, amikor levelet ír a szétszórtságban élő hívőknek. Ebből látjuk, hogy ez az ember valóban megmaradt az Úrban, megmaradt az Isten kegyelmében. Ez óriási dolog, mert nem csak elindulni kell, testvéreim, hanem meg is kell maradni! Pál apostol, élete végén, azt mondja, hogy: „a hitet megtartottam". Áldott tanítónk, Szikszai Béni azt mondta erre: látjátok, nem csak azt mondja, hogy hitre jutottam, az az életem nagy öröme, hanem hogy a hitet meg is tartottam. És hitben fejezi be az életét.

Ó, testvérek, de sokan elindultak evangelizáción, csendesnapon, csendeshéten, aztán lemaradtak, megálltak, megpihentek, és nem maradtak meg a hitben és az Úrban. Nekem 40 év távlatából, higgyétek el, hogy elég sok tapasztalatom van, sajnos negatív tapasztalatok is, mert nem elég elindulni. Az evangelizáció arra bíztat, hogy indulj el, kövesd a Jézust, kövesd még ma, de arról is szól, akik már követik, akik már elindultak, hogy azok pedig erősödjenek meg a kegyelemben és a mi megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Ahogy az apostol az antiochiai gyülekezet tagjait annak idején, mikor elköszönt tőlük, arra inti, hogy maradjanak meg az Úrban. Nem elég csak elindulni! Egyszer el kell indulni, de meg is kell maradni, célba is kell érni! Ezért hívjuk az Urat segítségül, mert nélküle egyik sem megy. Magunktól egyikre sem vagyunk képesek. Ez a Péter, testvérek, akinek voltak félelmei, aki aggódott, aki egy hirtelen ember volt, mégis az ő drága Ura kezébe teszi az életét. Testvérek, ez olyan, mint amikor a fazekas ráteszi azt a darab agyagot a korongra, és mindegy, hogy milyen az az agyag, majd ő azt formál belőle, amit akar. Ilyen alapon, mindenki ugyanazzal az eséllyel indul, ahogy szoktuk mondani. Mert nem az lesz a fontos, hogy ki vagy, hanem az, hogy mivé leszel. Nem az lesz a fontos, hogy mi voltál, hanem mivé tesz Krisztus majd téged. Milyen boldogok azok, akik bizonyságot tesznek a Bibliában, hogy: voltam s vagyok. Emlékeztek? Gyülekezetekre nézve: voltatok s vagytok. Voltatok régen sötétség, most világosság az Úrban. Ez az életre formáló kéz örökké erős, mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Azt a címet adtam ennek a mai szolgálatnak, hogy: veled is megtörténhet.

Ami Péterrel is megtörtént, hogy Krisztus követők leszünk, hívő emberek leszünk, odaszánjuk magunkat, engedelmesek leszünk, elmegyünk arra a feladatra, amire az Úr hív bennünket, ez velünk is megtörténhet.

Olyan sok minden nem történhet meg velünk. Például közölünk senki nem lehet az Egyesült Államok elnöke vagy az angol király. Ez kizárt dolog. És még lehetne sok mindent mondani, aminek van valami valószínűsége, de nagyon kicsi az esélye, hogy majd velünk megtörténik. De, testvérek, ha valaki a Fehér házba nem költözik is be, a mennyei Jeruzsálem az övé lehet! Mondjátok meg, melyik a jobb? A Fehér házba nem fogunk beköltözni, az nem történhet meg, de a mennyei Jeruzsálemben vígan lépkedhetünk színarany utcákon át, mert a Bárány annak szövétneke. Az megtörténhet velünk, hogy elveszettek vagyunk és megtaláltatunk. Lelki halottak vagyunk, de Krisztus életre szólít bennünket, ez is megtörténhet. Testvérek, azért vagyunk együtt, hogy Jézus Krisztus most is keresse az elveszettet. Amikor ilyen sokan vagyunk együtt, és reménység szerint majd leszünk a héten, Jézus Krisztusnak kevesebb feladatot adunk. Nem kell neki nagy területet bejárni, csak itt szétnézni. Adja az Úr, hogy észrevegye a Zákeusokat, a vérfolyásos asszonyokat, a házasságtörőket, és megszólítsa, és azt mondja nekik: én mindent újjá teszek, jöjj hozzám, hívlak téged! Mert Jézus Krisztus keze, ahogy hallottuk délelőtt egy igében, nem oly rövid, hogy meg ne szabadíthatna.

Valamelyik nap itt az udvaron, véletlenül valamit bedobtam a kukába, amit nem kellett volna, és gondoltam, hogy majd kiveszem. Ez egy 120 literes vagy talán 200 literes kuka, hát nem értem el. Ki akartam venni, csak nem értem el a kezemmel. Olyan hálás voltam, rögtön eszembe jutott, hogy milyen jó, hogy Jézus Krisztusnak nem volt rövid a keze, amikor utánam nyúlt! Sokak után nagyon mélyre kell nyúlni, testvéreim, nagyon mélyre. Szombaton mutattam a konfisoknak azt a kis ábrát, hogy egyaránt bűnösök vagyunk, de nem egyformán, mert vannak tőlünk bűnösebbek. Van, aki kicsit feljebb van, és van, aki nagyon mélyen van. Azt mondja Jézus egy asszonyról, hogy ő jobban szeret, mert neki több bűne bocsáttatott meg. Őt mélyebbről hoztam ki. Vagy gondoljatok a farizeusra és a vámszedőre! A farizeus nagyon magasan érzi magát, de csak addig, amíg a másik bűnöst nézi. Amikor az Úrra tekint, akkor csak azt kellene mondania, hogy nagyon mélyen alatta vagyok annak az elvárásnak, isteni parancsnak, rendelkezésnek, amit kijelentett. A bűn sarában élek én is, mint az az asszony, mint az a farizeus, mint az a vámszedő, mint az a nagyon bűnös. De Jézus keze elér hozzád, mert te nem tudsz kijönni! Se a magad igazságából, jóságtudatából nem tudsz kijönni, és a bűneidből sem tudsz kijönni, ha Ő ki nem hoz. Az evangelizáció, testvérek, erről a Jézusról beszél, a mi áldott és drága Megváltónkról. Ő nem azért jár szerte, mint az ördög, hogy kit tud elnyelni, mint ordító oroszlán, mondja az ige a sátánról, hanem Ő azért jár, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet. Ez az evangélium. Szelíden szól, halkan szól: kövess engem! És elindul, de vajon lesz-e követője?

Ez a Péter ír később leveleket, és nem is akármilyen leveleket, hanem csodálatos, hitben biztató, megerősítő, bátorító, figyelmeztető leveleket ír az akko-

ri szétszórtságban élő keresztyéneknek, és úgy mutatkozik be, hogy Simon Péter. Vagyis nem felejtette el, hogy Simon volt, és Péter lett. Minden Péternek, testvérek, van egy simoni múltja. Minden Izraelnek van egy jákóbi története. Minden Páli életnek van egy sauli előzménye. De mind a hármat az köti össze, meg a hívők sokaságát az köti össze, hogy a régiek elmúltak, és újjá lett minden. Nem felejtik el, de nem büszkék rá, nem dicsekednek vele. Amikor bevallják, hogy mik voltak, akkor annak a Jézus Krisztusnak az erejét és hatalmát magasztalják, aki őket át tudta formálni, aki őket újjá tette. Ezt lássuk, testvérek, hogy voltam Simon, és lettem Péter! Az életemnek volt egy forduló pontja, amikor megfordult az életem. Akik az Úrhoz jönnek, testvérek, mindannyian kell, hogy tudják, hogy hol fordult meg az életük. Mikor lett újjá a gondolkodásom? Mikor lett újjá a pénzkezelésem? Mikor lett újjá az imaéletem? Mikor lett újjá az igével való kapcsolatom? Mikor kezdtem el szeretni az Urat?

A fiatalok tudják, hogy mikor ismerték meg egymást. Ha megkérditek, hol találkoztak, hol ismerték meg egymást, mikor kezdődött a kapcsolatuk, el tudják mondani. Te tudod, hogy mikor találkoztál Jézussal? Te tudod, hogy mikor tekintett rád szelíd szemeivel, ahogy énekeljük az énekben? Mikor mondta azt, hogy eredj el, és többé ne vétkezzél? Mikor mondta azt, hogy meg van bocsátva a te bűnöd? Sok olyan élettel találkoztam, akik hordozzák magukkal a bűneiket. Higgyétek el, hogy egyre súlyosabb lesz! Egyre nagyobbnak látják, ahogy telnek az évek, meg az évtizedek. De itt van az Úr Jézus Krisztus, aki azért szólal meg és szólít meg, hogy elvegye a bűnt, ezért jött! Az evangelizáció nagy kérdése: tudod-e, hogy ki voltál, vagy még mindig az vagy, aki voltál? Mert a múlt még nincs elfedezve, nincs betakarva, még a bűn nincs a tenger mélyére vetve, ahogy az Isten igéje mondja, mert Jézus Krisztus vére még nem mosta tisztára az életedet.

Testvérek, hirdetem, hogy nem magunktól leszünk másokká! Ez nem úgy van, mint ahogy a világ mondja, hogy szedd össze egy kicsit magad, aztán megy ez, határozd el! A világi tudomány azt mondja, hogy legyen önbizalmad, önértékelésed, szedd már össze magad, aztán majd fog az menni! Az ige meg azt mondja, hogy: „hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged, és te dicsőítesz engem!” Mondtam már talán, hogy a szüleim gyerekkoromban sokszor fejemhez vágták: javulj meg! Pedig magamat nagyon jó gyereknek tartottam, mint ahogy mások is, sokat segítettem, meg egyebek. Gyűjtöttem a piros pontokat, hátha a feketéket leírják ezek a piros pontok, de aztán mindig ezt hallottam, hogy „javulj meg”. Próbáltam én, csak 42 évvel ezelőttig nem ment. A gyerek is így van, hogy próbálom, csak nem megy, hogy a szüleimnek engedelmeskedjek, meg jól tanuljak. Én is próbáltam, testvérek, egészen addig, amíg egy ilyen szeptemberi napon a napi ige megszólított. Én onnantól számolom, ahogy egy kedves evangélikus énekíró, Sprecher László írta, hogy: „mióta szívem Jézusé, azóta én boldog vagyok”. Attól kezdve vallom, hogy a szívem az Úré. Ez nem azt jelenti, hogy nem vétkeztem azóta, nem buktam el, nem voltam engedelmes, vagy hogy mindig az Úrra hallgattam és nem kételkedtem, de attól kezdve Jézus a karjaiba vett, eltörölte bűneimet, és akkor lett újjá minden.

Testvérek, magunktól nem fog menni. Azt mondja Péter magáról, hogy Jézus Krisztus szolgája és apostola. Hadd kérdezzem meg: te kinek a szolgája vagy? Mert olyan nincsen, hogy mindnyájan urak vagyunk. Mindnyájan valakit szolgálunk. Azt mondja az egyik énekünk, hogy a bűn szolgálja gyáva rab, a Krisztusé szabad. Akik azt gondolják, testvérek, hogy ők szabadok, azok nagy szolgák, csak egy más, idegen erőt szolgálnak. A sötétség fejedelmét, a világ fejedelmét szolgálják és szolgálják ki. Ez egyszer majd nyilvánvaló lesz: vagy a bűn szolgája vagy, vagy a Krisztusé. Testvérek, lehet, hogy valaki vágyik nagy rangra, de ettől nagyobb rang nincsen, mert ez örök életre érvényes hovatartozást jelent. Nem csak erre a pár évtizedre, vagy a nyugdíjazásig. Emlékszem, valakinek ez volt a problémája, hogy elmegy nyugdíjba, de addig a maga helyén ő volt a kiskirály. Aztán elköltözött a gyermekeihez egy másik városba, ahol már nem ismerték. Nem volt tekintélye, nem tudták, hogy mit csinált korábban, mint ott, ahol leélte az egész életét. Akkor ütötte szíven, amikor a postás azt mondta neki: Balogh bácsi, hoztam a nyugdíjat! Én itt csak Balogh bácsi vagyok, otthon meg főigazgató úr voltam. Mert, amire jutott, testvérek, az elmúlt. Meghaltak a kollégái, senki nem emlékezett rá, mikor eltemették. De az, hogy Jézus Krisztusnak a szolgája, az megmarad. Tudjátok, a Biblia mindig azt mondja, hogy Jézus Krisztusnál a szolga az igazán szabad, mert meg van szabadítva.

Testvérek, hányan tudják itt elmondani közületek, hogy én Jézus Krisztusnak a szolgája vagyok? Mert Péter ezt mondja: ő Jézus Krisztus szolgája. Azt, hogy apostola, mi nem tudjuk elmondani, mert az apostol azt jelenti, hogy küldött. El tudjuk mondani, hogy Jézus Krisztus küldötte, mert: „elküldelek titeket a világba”, – mondja Jézus. Az evangéliummal, az örömhírrel, az én igémmel menj mindazokhoz, akikhez küldelek téged! Vagyis, ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus szolgája mindig kész azt a feladatot elvállalni, amivel Jézus megbízza. Mindig készenlétben van, ahogy a katonaságnál, mikor haptákba vágtuk magunkat, és a százados kiosztotta a napi parancsot. Itt vagyok, Uram! Mit akarsz, hogy cselekedjem? Itt kezdődik az új élet: Uram, mit akarsz velem?

Azt mondja itt az ige, hogy azoknak ír Péter, akik velünk egyenlő drága hitek nyertek. Azoknak ír, mert vannak, akik nem nyertek drága hitet. Akiknek ír, ezek drága hitet nyertek. Ez nem azt jelenti, hogy nyerek valamit valamilyen szerencsejátékon, hanem ez azt jelenti, hogy akik ilyen nagy ajándékot kaptak, akik velünk egyenlő drága ajándékot kaptak, ami nem más, mint a hit. Egyik énekben énekeljük, hogy a hit drága kincse, örök és fő javunk. Azért, mondja az énekíró, mert a földön elveszthetjük szerelmünk tárgyait, de a hitet nem fogjuk soha elveszteni, sőt, majd égi látássá lesz. Ezért drága kincs a hit.

Nem tudom, hogy te birtoklod-e, testvérem, ezt a drága hitet? Nem tudom, hogy neked van-e drága hited? Péter, azoknak ír, akiknek drága hitük van. Mert akiknek nincs drága hitük, azoknak nem tud arról beszélni, hogy hogyan várjuk Jézust, például itt a második levélben, mert vissza fog jönni. Nem tud arról írni, hogy hogyan legyetek szentek, mert az Isten szent. Akik drága hitet nem nyertek, azoknak is van Istennek kijelentése, az, hogy: térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban! Azokat hívja Jézus. Akiknek pedig drága hite van, azokat erő-

síti az Úr Jézus. Nem mondhatja senki közülünk, akik itt vagyunk, hogy őrá az ige nem vonatkozik. Csak ez a kétféle lehetőség van: akik hitet kaptak és akik még nem kaptak hitet. Akik nem kaptak hitet, testvérek, azoknak a szívében vajon lesz-e most vágy? Az evangelizáció mindig azért is van, hogy felkeltse ezt a vágyat az ének, az orgona hangja, a gyülekezet közössége. Felkeltse a vágyat Isten Szentlelke, amikor hangzik a drága evangélium, és el tudd mondani azt, hogy hinni taníts, Uram, kérni taníts, lélekből, lelkesen mondom, hogy hinni taníts! Vajon van-e vágy, vagy nincs vágy valakinek a szívében? Azt mondja, hogy: akik velünk egyenlő drága hitet nyertek Megtartónknak, Jézus Krisztusnak igazságában. Azért drága ez a hit, mert először is Krisztus igazságán alapul. Drága az a személy, aki adja, nem akárki, hanem az Isten Fia. Isten egyszülött Fia, aki emberré lett érettünk, aki hozzánk mindenben hasonló lett, kivéve a bűnt.

Péter nem azt mondja, hogy „én vagyok a legnagyobb hívő a világon", hanem azt mondja, hogy mi egyenlő drága hitet kaptunk. Tudjátok miért? Azért, mert az apostoli szóra, a későbbiek során az igehirdetéseire támadt hit nem kisebb, nem alacsonyabb fokozatú, mint az apostoli korban volt, mert ugyanaz a forrása és ugyanaz a tartalma. Ugyanaz az Úr, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka sem, és ugyanaz a tartalma, tudniillik, hit által üdvözülünk. A hitnek ugyanaz a jelentősége. Hittel ragadom meg az üdvösséget, hittel fogom meg az örök életet, és veszem el Jézus kezéből. Ábrahám korában is ugyanez volt a hit. Ugyanez a hit az apostoli korban, a reformáció idején, és ugyanez most, a XXI. században. Teljesen mindegy, hogy mi változott körülöttünk, hogyan változtak az emberek, a technika, a tudomány, a hit tartalma ugyanaz. Mert Jézus ugyanaz. Mert az Úr ugyanaz. Azt mondja a János 17-ben Jézus, hogy azokért is imádkozik, akik majd az ő szavukra hisznek. János is ugyanerről beszél, majd később a levelében.

Testvérek, vajon ez a hit drága-e nekünk? Drágának tartjuk-e a hitet, vagy vannak más kincseink is? Van, amit többre tartunk, mint a hitet vagy az üdvösséget? Van-e neked más kincsed? Az ige azt mondja, hogy akkor olyat kincset szorongatsz, aminek nincs értéke. Aminek nincs ára, ami nem arany, és nem ezüst. A drága hit azért drága, mert nagy volt az ára. Péter tudja ezt, hogy milyen drága ez az ár. Az a Péter, aki ott állt a főpap udvarában, azon az estén, éjszakán. Ott a tűznél, amikor Jézus ránéz szelíd szemeivel, akkor látja Péter, hogy milyen drága a hitnek az ára, milyen drága volt a bűnbocsánatnak az ára! Azt mondta egy teológus, hogy ott látjuk igazán a bűn súlyát, a kereszten. Mert a bűn súlya mindig a büntetésben mérhető le. Ma is így van, a kirótt büntetés. Testvérek, ez a büntetés olyan nagy volt, hogy innen látszik, és innen tudjuk, hogy milyen nagy ára volt annak, hogy mi drága hitet kapjunk. Ez nem volt más, mint Jézus Krisztus élete, Jézus Krisztus igazsága. Ez az igazság azt jelentette, hogy Isten megbüntette a bűnt, de nem rajtunk kérte számon. Istennek az igazsága nem csorbult, mert a bűn meg lett büntetve, csak nem azon, aki megérdemelte volna, hanem Jézus Krisztus helyettes áldozatában.

Az evangelizáció mindig azért is van, testvérek, hogy megnézzük, hogy ez a drága hit, ha már az enyém, valóban ér-e valamit. Sok embernek csak olyan hi-

te van, testvérek, mintha arany lenne, de nem az. Nem valódi, hanem hamis. Jézus Krisztus tudja, hogy neked milyen hited van. Sokan mondják azt nekünk, lelkészeknek, hogy: én is hiszek, nekem is van hitem, meg mondják nektek is. Mondja a szomszédod, vagy mondja a munkatársad: ó, én is hiszek! Szoktam mondani, hogy kérdezd meg tőle: mit hiszel akkor? Mert én hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, aki meghalt a bűnömért. Te mit hiszel? Rögtön nem fog tudni válaszolni, vagy csak úgy mond össze-vissza mindent. Testvérek, azért van evangelizáció, hogy ez ne akkor derüljön ki, amikor ott állsz az ítélőszék előtt, hanem addig rendezd a kapcsolatodat Istennel!

Ezért ma jöjj, ezért ma tedd, ezért ma légy Jézusé! Ezen a héten tegyük oda a hitünket! Álljunk Jézus elé, és Ő majd megmutatja, hogy milyen a mi hitünk, aminek drága hitnek kell lennie! Olyan hitnek, mint amilyen a vak koldusnak volt a Biblia szerint, aki hitte, hogy Jézus Dávid fia. Egy vak koldus volt, egy senki, mindenki lenézte, megvetette. Nem volt se pénze, se rangja, se alakja, és mégis azon a napon kiált Jézusnak: könyörülj rajtam! Jézus tudja, hogy miért kell könyörülni, meg te is tudod. Hadd kérjelek téged, hogy ezen a héten te is kiálts! Így mondja egy kedves ébredési ének: „ha nem jössz segélyre, Jézus, kialszik minden remény, s itt a vak éjben, Jézus, az éjbe' veszek el én." De Isten nem akarja, hogy elvessz, Ő üdvözíteni szeretne. Állj oda elé, és mondjad azt, hogy itt van a szívem, Uram, mossál meg! Mosd meg a lábam, a fejem, a szemem és a gondolataim, mossál meg egészen!

Péter apostol azoknak ír, akik vele egyenlő drága hitet kaptak ajándékba, Jézus Krisztus igazságában. Sokan mondják, hogy nem tudnak valami miatt éjszaka aludni. Megmondom őszintén, néha még engem is elővesz ez, velem is megesik. Akkor kérdem a többieket, hogy miért nem tudnak aludni. Mert járnak a gondolatai, hogy mi lesz holnap, mit kell csinálni az iskolában, az egyetemen, a munkahelyen, milyen problémát kell megoldani. Amiatt, hogy elveszné, tudsz aludni, testvérem? Amiatt, hogy a bűnöd terhe nyom, tudsz aludni? Amiatt kellene aggódni, hogy mi lesz velem, ha elveszek! Éppen mondtam a konfirmandusoknak, hogy valaki úgy lett az Úr Jézus szolgája, hogy hatévesen a családi asztalnál azt kérdezte: ha én ma éjszaka meghalnék, akkor mi lenne velem, édesapám? Vannak itt hatvanévesek, nyolcvanévesek, meg kilencven vagy húszévesek is. Te nem kérdezed, hogy ha ma éjszaka meghalnál, mi lenne veled? Ha nincs drága hitem, nincs az a drága Megváltóm, aki átemel a halálon az Ő dicsőségébe és országába, akkor örökre elveszek.

Az evangelizáció arról beszél, testvérem, hogy megmenekülhetsz, nem kell elveszned. Amikor a filippi börtönőr, miután azt gondolja, hogy megszöktek a foglyok, öngyilkos akar lenni, akkor Pál apostol odaugrik, és azt mondja: „semmi kárt ne tégy magadban, nincs minden veszve!" Ez a nagy öröm, testvérek, amikor a bűnös megérti, hogy nincs minden veszve, mert az én bűneimért valaki eleget tett. Ezért drága ez a hit, és ez a hit kell nekem! Nem nyugszom addig, amíg az enyém nem lesz! Akkor hidd el, hogy a tiéd lesz, mert aki kér, az kap! Ezen a héten így álljunk meg az Úr előtt! Ezt a drága hitet szeretnénk kérni, ebben megerősödni, ebben megmaradni, és ezáltal üdvözülni. Ámen.

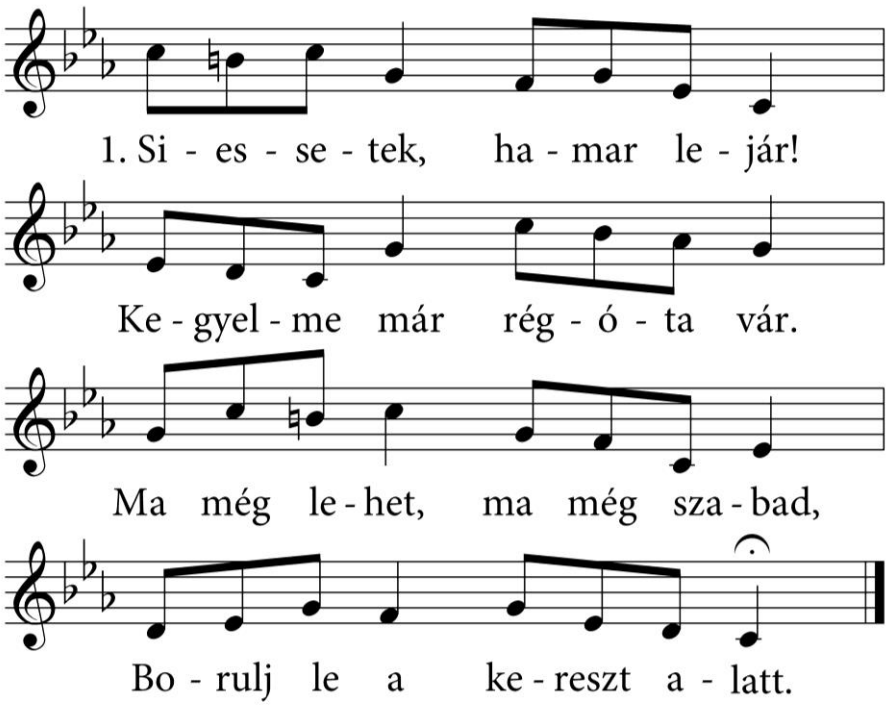
Imádkozzunk!

Áldott Urunk, Jézus Krisztus, köszönjük, hogy valóban szemlélhetjük a kereszten, hogy a mi bűneink súlya milyen nagy. Mi ezt nem érzékeljük, annyira gyarapítjuk naponta, de köszönjük Neked, amikor rávilágítasz arra, hogy a te életed ára volt a fizetség. Te kifizetted a váltságdíjat, eltetted az ellenünk szóló kézírást az útból, odaszegezted a keresztfára, és Pál apostol is boldogan mondja, és olyan sokan elmondtuk már boldogan, hogy azóta élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.

Urunk, hadd kérjelek én is, ne engedd, hogy itt valaki hamis vallásosságában, hamis érzetében legyen, hogy ő jó ember, ő jót cselekszik, hanem szomjazva, éhesen tudjunk Feléd futni és mondani: Uram, könyörülj rajtam! Vak és mezítelen vagyok, semmit nem tudok hozni, felmutatni, amit mennyei Atyánk beszámíthat, csak egyedül Veled lehet eléje állni. Urunk, áldd meg ezt a hetet a számunkra, felhangzó igédet, összegyülekezésünket! Hozz ide olyanokat is, akik még nem voltak templomban! Hadd kérjünk, hogy ne csak eljöjjünk, hanem meg is maradjunk, ne csak elinduljunk, hanem célba is érjünk, oda, ahol várnak mind a szentek, az Atyánál pihentek, megfáradt gyermekek, a Te dicsőségedbe! Hallgass meg bennünket, kegyelmedből, és könyörülj rajtunk!

Ámen.

747 szöveg és dallam: Füle L.

2. Elszáll a perc, az életed,
Ma még, ha jössz, elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább:
Ma kérd Atyád bocsánatát!